

قوی در ایمان و ضعیف در روحیه

¹ و کسی را که در ایمان ضعیف باشد بپذیرید، لکن نه برای مُحَاجَّه در مباحثات.² یکی ایمان دارد که همه چیز را باید خورد اما آنکه ضعیف است بَقُول می خورد.³ پس خورنده ناخورنده را حقیر نشمارد و ناخورنده بر خورنده حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته است.⁴ تو کیستی که بر بنده کسی دیگر حکم می کنی؟ او نزد آقای خود ثابت یا ساقط می شود. لیکن استوار خواهد شد زیرا خدا قادر است که او را ثابت نماید.⁵ یکی یک روز را از دیگری بهتر می داند و دیگری هر روز را برابر می شمارد. پس هر کس در ذهن خود مُتَبَقِّعَن بشود.⁶ آنکه روز را عزیز می داند بخاطر خداوند عزیزش می دارد و آنکه روز را عزیز نمی دارد هم برای خداوند نمی دارد؛ و هر که می خورد برای خداوند می خورد زیرا خداوند نمی خورد و آنکه نمی خورد برای خداوند نمی خورد و خدا را شکر می گوید.⁷ زیرا احدی از ما به خود زیست نمی کند و هیچ کس به خود نمی میرد.⁸ زیرا اگر زیست کنیم برای خداوند زیست می کنیم و اگر بمیریم برای خداوند می میریم. پس خواه زنده باشیم، خواه بمیریم، از آن خداوندیم.⁹ زیرا برای همین مسیح مرد و زنده گشت تا بر زندگان و مردگان سلطنت کند.¹⁰ لکن تو چرا بر برادر خود حکم می کنی؟ یا تو نیز چرا برادر خود را حقیر می شماری؟ زانرو که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد.¹¹ زیرا مکتوب است: خداوند می گوید به حیات خودم قسم که هر زانویی نزد من خم خواهد شد و هر زبانی به خدا اقرار خواهد نمود.¹² پس هر یکی از ما حساب خود را به خدا خواهد داد.

وظیفه ما نسبت به شخص ضعیف

¹³ بنابراین بر یکدیگر حکم نکنیم بلکه حکم کنید به اینکه کسی سنگی مصادم یا لغزشی در راه برادر خود نهد.¹⁴ می دانم و در عیسی خداوند یقین می دارم که هیچ چیز در ذات خود نجس نیست جز برای آن کسی که آن را نجس پندارد؛ برای او نجس است.¹⁵ زیرا هرگاه برادرت به خوراک آزرده شود، دیگر به محبت رفتار نمی کنی. به خوراک خود هلاک مساز کسی را که مسیح در راه او بمرد.¹⁶ پس مگذارید که نیکویی شما را بد گویند.¹⁷ زیرا ملکوت خدا آکل و شرب نیست بلکه

القَوِيُّ خَادِم الضَّعِيفِ

¹ وَمَنْ هُوَ ضَعِيفٌ فِي الْإِيمَانِ قَاقِبُلُوهُ لَا لِمُحَاكَمَةِ الْأَفْكَارِ.² وَاجِدُ يُؤْمِنُ أَنْ يَأْكُلَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَمَّا الضَّعِيفُ فَيَأْكُلُ بَقُولًا. لَا يَزِدُّ مَنْ يَأْكُلُ يَمَنْ لَا يَأْكُلُ، وَلَا يَدِينُ مَنْ لَا يَأْكُلُ مَنْ يَأْكُلُ، لِأَنَّ اللَّهَ قَبِلَهُ.⁴ مَنْ أَنْتَ الَّذِي تَدِينُ عَبْدَ غَيْرِكَ؟ هُوَ لِمَوْلَاهُ يَتَّبِعُ أَوْ يَسْقُطُ، وَلَكِنَّهُ سَبَّحْتُ لِأَنَّ اللَّهَ قَادِرٌ أَنْ يَتَّبِعَهُ.⁵ وَاجِدُ يَغْتَبِرُ يَوْمًا دُونَ يَوْمٍ وَآخَرُ يَغْتَبِرُ كُلَّ يَوْمٍ، فَلْيَتَّبِعَنَّ كُلَّ وَاجِدٍ فِي عَقْلِهِ. الَّذِي يَهْتَمُّ بِالْيَوْمِ فَلْيَلْتَبَّ يَهْتَمُّ، وَالَّذِي لَا يَهْتَمُّ بِالْيَوْمِ فَلْيَلْتَبَّ لَا يَهْتَمُّ، وَالَّذِي يَأْكُلُ فَلْيَلْتَبَّ يَأْكُلُ لِأَنَّهُ يَشْكُرُ اللَّهَ، وَالَّذِي لَا يَأْكُلُ فَلْيَلْتَبَّ لَا يَأْكُلُ وَيَشْكُرُ اللَّهَ. لِأَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَّا يَعْيشُ لِدَانِهِ وَلَا أَحَدٌ يَمُوتُ لِدَانِهِ، لِأَنَّا إِنْ عَشْنَا فَلْيَلْتَبَّ نَعِيشُ وَإِنْ مِتْنَا فَلْيَلْتَبَّ تَمُوتُ، فَإِنْ عَشْنَا وَإِنْ مِتْنَا فَلْيَلْتَبَّ نَحْنُ.⁹ لِأَنَّهُ لِهَذَا مَاتَ الْمَسِيحُ وَقَامَ وَعَاشَ، لِكَيْ يَسُودَ عَلَى الْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ.¹⁰ وَأَمَّا أَنْتَ، فَلِمَاذَا تَدِينُ أَحَاكَ؟ أَوْ أَنْتَ أَيْضًا، لِمَاذَا تَزِدُّرِي بِأَحْيَاكَ؟ لِأَنَّا جَمِيعًا سَوْفَ تَقِفُ أَمَامَ كُرْسِيِّ الْمَسِيحِ.¹¹ لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "أَنَا حَيٌّ، يَقُولُ الرَّبُّ، إِنَّهُ لِي سَتَجْنُو كُلُّ رُكْبَةٍ وَكُلُّ لِسَانٍ سَيَحْمَدُ اللَّهَ."¹² فَإِذَا كُلُّ وَاجِدٍ مِنَّا سَيُعْطِي عَنْ نَفْسِهِ حِسَابًا لِلَّهِ.¹³ فَلَا نَحَاكِمُ أَيْضًا بَعْضُنَا بَعْضًا، بَلْ بِالْخَرِي، احْكُمُوا يَهْدًا أَنْ لَا يَبُوصَعَ لِلْأَخِ مَصْدَمَةٌ أَوْ مَعْتَرَةٌ.¹⁴ إِنِّي عَالِمٌ وَمُتَبَقِّعٌ فِي الرَّبِّ يَسُوعَ أَنْ لَيْسَ شَيْءٌ تَجَسَّا بِدَانِهِ إِلَّا مَنْ يَحْسِبُ شَيْئًا تَجَسَّا، فَلَهُ هُوَ تَجَسُّ. فَإِنْ كَانَ أَحْوَكُ يَسْتَبِّ طَعَامَكَ يُخْزَنُ فَلَسْتَ تَسْلُكُ بَعْدَ حَسَبِ الْمَحَبَّةِ. لَا تَهْلِكُ بِطَعَامِكَ ذَلِكَ الَّذِي مَاتَ الْمَسِيحُ لِأَجْلِهِ.¹⁶ فَلَا يُفْتَرَّ عَلَى صَلَاحِكُمْ. لِأَنْ لَيْسَ مَلَكُوتُ اللَّهِ أَكْلًا وَشُرْبًا، بَلْ هُوَ بِرٌّ وَسَلَامٌ وَفَرَحٌ فِي الرُّوحِ الْقُدُسِ. لِأَنْ مَنْ حَدَّمَ الْمَسِيحَ فِي هَذِهِ فَهُوَ مَرْضِيٌّ عِنْدَ اللَّهِ وَمُرَكَّبٌ عِنْدَ النَّاسِ.¹⁹ فَلْيَتَعَفَّفْ إِذَا عَلَى مَا هُوَ لِلسَّلَامِ وَمَا هُوَ لِلنَّيِّانِ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ.²⁰ لَا تَنْقُصْ لِأَجْلِ الطَّعَامِ عَمَلِ اللَّهِ. كُلُّ الْأَشْيَاءِ طَاهِرَةٌ لَكِنَّهُ شَرُّ لِلإِنْسَانِ الَّذِي يَأْكُلُ بَعْتَرَةً.²¹ حَسَنٌ أَنْ لَا تَأْكُلَ لَحْمًا وَلَا تَشْرَبَ خَمْرًا وَلَا شَيْئًا يَصْطَلِدُ بِهِ أَحْوَكُ أَوْ يَخْزُرُ أَوْ يَصْغَفُ.²² أَلَاكَ إِيْمَانٌ؟ فَلْيَكُنْ لَكَ بِنَفْسِكَ أَمَامَ اللَّهِ. طَوْبُ لِمَنْ لَا يَدِينُ نَفْسَهُ فِي مَا يَسْتَحْسِنُهُ.²³ وَأَمَّا الَّذِي يَزَاتُ فَإِنْ أَكَلَ يُدَانَ لِأَنْ ذَلِكَ لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ، وَكُلُّ مَا لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ فَهُوَ خَطِيئَةٌ.

عدالت و سلامتی و خوشی در روح القدس.¹⁸ زیرا هر که در این امور خدمت مسیح را کند، پسندیده خدا و مقبول مردم است.¹⁹ پس آن اموری را که منشأ سلامتی و بنای یکدیگر است پیروی نمایید.²⁰ بجهت خوراک کار خدا را خراب مساز. البته همه چیز پاک است، لیکن بد است برای آن شخص که برای لغزش می خورد.²¹ گوشت نخوردن و شراب ننوشیدن و کاری نکردن که باعث ایذا یا لغزش یا ضعف برادرت باشد نیکو است.²² آیا تو ایمان داری؟ پس برای خودت در حضور خدا آن را بدار، زیرا خوشابحال کسی که بر خود حکم نکند در آنچه نیکو می شمارد.²³ لکن آنکه شک دارد اگر بخورد ملزم می شود، زیرا به ایمان نمی خورد؛ و هر چه از ایمان نیست گناه است.